

ДРАГАНА БЕЛЕСЛИЈИН, рођена 1975. у Новом Саду. Пише критичке и књижевноисторијске текстове. Бави се истраживањем српске књижевности XIX и XX века. Објављене књиге: *Стеријине њародије – искушења (поси) модерног читања*, 2009; *Дан, контекст, брзина ветра*, 2010; *Писаћи даље – изабране критике*, 2012; *Тело њесме – есеји и критике о српском њесништву*, 2013. Приредила: Тања Крагујевић, Ружа, одиста, изабране песме, 2010; Ненад Митров, *Позно биље*, сабране песме, 2013.

ДРАГАНА БОШКОВИЋ, рођена 1980. у Новом Саду. Дипломирала на Одсеку за српску књижевност и језик Филозофског факултета у Новом Саду. Пише есеје, студије, кратке приче и критику. Књига приповедака: *Фауноменологија*, 2008.

БРАНИСЛАВА ВАСИЋ РАКОЧЕВИЋ, рођена 1977. у Новом Саду. Пише студије, есеје и критике. Објављене књиге: *Сторија о лудилу у доба авангарде – ѡсихолошке структуре у ѡриовеци српског модернизма и авангарде (1913–1932)*, 2011; *Исљаживање идентитетa – исљивање онтолошке ѡпозиције нарајивног субјекта у романима Радомира Константиновића*, 2013.

ДАНИЈЕЛА ВАСИЋ, рођена 1966. у Београду. Јапанолог, бави се проучавањем класичне јапанске књижевности у поређењу са српском народном књижевношћу. Пише научне и стручне радове и преводи с јапанског језика. Монографије: *Сунце и мач – јапански митови у делу Кођики*, 2008; *Месечева ѡринцеца – усмено и ѡсано у јапанској древној књижевности*, 2013. Преводи: Гизо Осами, *Уејекере из обласи Ђиѡсе – збирка старих ѡрича народа Аину*, 2002; збирке приповедака Рјуносукеа Акутагаве: *Нос*, 2002; *Бели*, 2004; *Бисеѡјева верност* (заједно са Х. Ј. Вукелићем), 2008; *Раѡмон и друге ѡриче* (заједно са Д. Кличковићем), 2008; затим *Исљорија Јајана – из Коданѡине Илусљироване енциклопедје Јајана* (заједно са Д. Кличковићем, Д. Глумац и М. Павковић), 2008; *Кођики – заљиси о древеним дођађајима* (заједно са Х. Ј. Вукелићем, Д. Кличковићем, Д. Глумац), 2008; *Прича о секачу бамбуса*

– *Таксидори моногајари* (заједно са Х. Ј. Вукелићем), 2010. и *Рјуносукс Акутагава, Пакао и друге приче* (заједно са Д. Кличковићем), 2011.

НИКОЛА ВУЈЧИЋ, рођен 1956. у Великој Градуси код Сиска, Хрватска. Пише поезију и преводи с руског. Књиге песама: *Тајанствени сирелац*, 1980; *Нови прилози за аутиобиографију*, 1983; *Дисање*, 1988; *Чистишчице*, 1994; *Кад сам био мали*, 1995; *Преознавање*, 2002; *Звук шичине* (избор), 2008; *Расути звук*, 2009; *Докле поглед дојуре*, 2010; *Докле поглед дојуре и нове песме*, 2012. Приредио више књига и антологија.

СЛАВКО ГОРДИЋ, рођен 1941. у Дабрици код Стоца, БиХ. Пише прозу, књижевну критику и есејистику. Од 1992. до 2004. је био главни и одговорни уредник *Лейојиса*, а 2008. до 2012. потпредседник Матице српске. Књиге прозе: *Врховни силник*, 1975; *Друго лице*, 1998; *Ојии*, 2004; *Руб*, 2010. Књиге есеја, критика и огледа: *У видуку сѝиха*, 1978; *Слањање времена*, 1983; *Примарно и нијанса*, 1985; *Поезија и окружје*, 1988; *Образац и чин – огледи о роману*, 1995; „*Певач*” *Боцка Пејровића*, 1998; *Огледи о Вељу Пејровићу*, 2000; *Главни посао*, 2002; *Профили и ситуације*, 2004; *Размена дарова – огледи и записи о савременом српском јесништву*, 2006; *Савременост и наслеђе*, 2006; *Кришичке разгледнице*, 2008; *Трагања и сведочења*, 2011; *Огледи о Иви Андрићу*, 2013. Приредио више књига српских писаца.

ГОРАН ГОЦИЋ, рођен 1962. у Ужицу. Новинар, уредник, филмски аутор и критичар, преводилац, писац. Дипломирао је енглески језик и књижевност на Филолошком факултету у Београду, магистрирао у области медија и комуникација на Лондонској школи економије и политичких наука (*The London School of Economics and Political Science*), с тезом о медијима и југословенској кризи. Пише текстове, есеје и студије и филмску критику. Студије: *Енди Ворхол и сѝрајтегије поја*, 1997, 2012; *Емир Кусѝурица: Кулѝ маргине*, 2001, 2006. Роман: *Таи*, 2013. Аутор је дугометражних документарних филмова: *Bloody Foreigners (Проклѝи сѝранци)*, 2000; *Балкански дневник: Буђарска*, 2010.

БОЈАН ЈОВАНОВИЋ, рођен 1950. у Нишу. Етнолог, пише поезију, есеје, критику и антрополошке студије, бави се и алтернативним филмом. Књиге песама: *Бацање каменчића*, 1973; *Косѝ између обала*, 1981; *Дуцоловац*, 1989; *Пројовед мрава*, 1993; *Пецчана мајка*, 1996; *Одломци божанствѝва*, 1997; *Кућа иза облака*, 1999; *Називи долазећеѝ*, 2005; *Сенке у шами*, 2006; *Говор ѝрозорљивоѝ*, 2009. Студије: *Срѝска књѝа мрѝвих*, 1992; *Маѝија срѝских обреда*, 1993; *Тајна лайоѝа*, 1999; *Дух ѝаганскоѝ наслеђа у срѝској ѝрадиционалној кулѝури*, 2000; *Клојка за дуцу*, 2002;

Каракітер као судбина, 2002; *Говор пећинских сенки*, 2004; *Блискости далекоз*, 2005; *Дух паганског наслеђа у српској традиционалној култури*, 2006; *Судбина и магија – антрополошки огледи*, 2007; *Пркос и инај – епипсихолошке студије*, 2008; *Речник јаваџлука*, 2009; *Играње с нишавилом*, 2011; *Изречено и проречено или О предсказањима креманских видовњака*, 2011; *Љубав и оцрацање*, 2011; *Сасиојци времена*, 2012; *Убијање старих – као традиционални и научни мит*, 2013; *Мехури зајенуцаних година*, изабрани интервјуи, 2013.

ЈЕЛЕНА КАЛАЏИЈА, рођена 1986. у Пакрацу, Хрватска. Бави се проучавањем књижевности, пише есеје, огледе и приказе, објављује у периодици.

ОГЊЕН КАРАНОВИЋ, рођен 1981. у Сарајеву, БиХ. Историчар, проучава историју војних граница у Хабзбуршкој монархији, прошлост угледних српских породица на простору Угарске у XV и XVI веку, као и историју Југославије.

БОРИС ЛАЗИЋ, рођен 1967. у Паризу, Француска. Пише поезију, прозу, есеје и критику, преводи са француског и на француски. Књиге песама: *Посрнуће*, 1994; *Океанија*, 1997; *Зайис о бескрају*, 1999; *Псалми иноверноз*, 2002; *Песме луцања и сејте*, 2008; *Орфеј на лимесу*, 2012; *Кайи сласици*, 2013. Књиге путописне прозе и есеја: *Белешке о Аркадији*, 2000; *Турски диван*, 2005; *Врћи зајоченика – ујоредне студије из деветте уметности*, 2010. Романи: *Губилицици*, 2007; *Панк умире – геоепичка хроника*, 2013. Приредио и превео на француски књигу Петра Петровића Његоша *Луца Микрокозма*, 2001, 2002, 2010. и антологију савремене српске поезије *Anthologie de la poésie serbe contemporaine*, 2011.

КРИСТИНА ЛАПАЈНЕ, рођена 1987. у Новом Саду. Основне и мастер студије завршила на Филозофском факултету у Новом Саду, на Одсеку за српску књижевност и језик. Пише есеје, студије и приказе.

СВЕТЛАНА МИЛАШИНОВИЋ, рођена 1980. у Суботици. Бави се српском књижевношћу XX века, пише студије, есеје, огледе и књижевну критику. Објављене књиге: *Чицање савремене прозе* (коауторка Г. Сапожниченко), 2008; *Есеји Момчила Насиасијевића*, 2011.

САЊА МИЛИЋ, рођена 1967. у Београду. Дипломирала на Групи за југословенске и општу књижевност Филолошког факултета у Београду. Новинар, прати књижевност и уметност. Радила је „Поетски театар” Београда 202, аутор је емисије „У првих пет” Радио Београда 2, објављује интервјуе и приказе књига и позоришних представа у периодици.

НЕНАД МИТРОВ (Вуковар, 1896 – Нови Сад, 1941). Песник, право име му је било Алфред Розенцвајг. Студирао је у Грацу и Загребу (1914–1919), завршио филозофију и класичну филологију. Од 1920. радио у Новом Саду као државни чиновник. Након окупације више пута привођен, а након трећег саслушања извршио је самоубиство. Књиге песама: *Две душе*, 1927; *Кроз кланце јадиковце*, 1928; *Три према један за поезију* (коаутори М. Лесковац, Ж. Васиљевић, Д. Микић), 1934; *Позно биље*, сабране песме (приредила Д. Белеслијин), 2013.

ВЛАДИМИР НОЦИЋ, рођен 1981. у Нишу. Дипломирао филозофију на Универзитету у Нишу. Осим филозофијом, бави се и теоријом књижевности, политичком теоријом, превођењем филозофских текстова и књижевном и филмском критиком, објављује у периодици.

МОРИ ОГАИ (Цувано, Јапан, 1862 – Токио, 1922). Јапански књижевник, преводилац, књижевни критичар и истовремено војни лекар и научник, један је од носилаца модернизације уметности у Јапану крајем XIX и почетком XX века. Значајно је утицао и на развој савремене јапанске књижевности. Огаијева рана проза, као и проницљива критика, имале су одлучујућу улогу у оснивању јапанске модерне. Своја прва дела стварао је црпећи инспирацију из узбудљивог искуства које је понео из Немачке, као и из своје љубави према европској књижевности. Иако је био заговорник модернизације Јапана, он није био ропски имитатор Запада. Увидевши да је прихватање западних утицаја добило сасвим погрешан ток, да је постало површно и некритичко, Огаи се окренуо трагању за средствима којима ће јапанску традицију поставити раме уз раме са иновацијама из европске културе. Инспирацију је налазио у легендама и историјским догађајима из средњовековног Јапана, градећи проницљиве богате приказе примера традиционалне лојалности, комбинујући их са примереним техникама са Запада, које нису одступале од његовог крајњег циља. Својим делима он поставља бројна питања, на које не даје коначан одговор, већ читаоцу препушта да донесе свој суд. Мори Огаи симболизује процес који траје до данашњих дана, у којем Јапан уједињује своју спиритуалност и традиционалне вредности са достигнућима и идејама са Запада. (Д. Васић)

МИШЕЛ ОНФРЕ (MICHEL ONFRAY), рођен 1959. у Аржантану у Француској од оца најамног радника у пољопривреди и мајке домаћице. Француски филозоф и есејиста заступник је хедонистичког и атеистичког погледа на свет. На њега су највише утицали антички цинизам, Ла Метри и Ниче. Између своје десете и четрнаесте године живи у католичком сиротишту и то је искуство које оставља трага у његовим ставовима према цркви као друштвеној институцији. Од 1983. до 2002.

предаје филозофију у Кану у оквиру средњошколског система. Оснивач је Народног универзитета у Кану у Нормандији (2002), на коме предаје контраисторију филозофије. Заговорник је, на пољу дидактике, повратку изворним текстовима и противник академског тумачења филозофије. Објавио је, између осталог, следећа дела: *Вајање себе (есџејски морал)*, 1993; *Ars Moriendi*, 1994; *Аџеолошки џракџаџи*, 2005; *Теорија џџџовања*, 2007; *Сумрак идола*, 2010; *Хедонистџички манифестџи*, 2011. (Б. Лазић)

ДЕЈАНА ОЦИЋ, рођена 1969. у Београду. Завршила филозофију на Филозофском факултету у Београду. Пише студије, уређује лексикографска издања, приређује књиге. Објављена књига: *Дијалекџичка ирационалноџ. Серен Кјеркеџор*, 2005. Приредила: *Дела Ђорђа Оџића* у 8 књига, 2012.

САША РАДОЈЧИЋ, рођен 1963. у Сомбору. Пише поезију, књижевну критику, есеје и преводи с немачког. Књиге песама: *Узалуд снови*, 1985; *Камерна музика*, 1991; *Америка и друђе џесме*, 1994; *Елеђије, нокџурна, еџиде*, 2001; *Четири џодишња доба*, 2004; *Панонске еџиде*, изабране и нове песме, 2012; *Cyber zen*, 2013. Књиге критика, есеја и студија: *Провидни анђели*, 2003; *Поезија, време будуће*, 2003; *Нишџија и џрах – анџројолошки џесимизам Сџеријиноџ Даворја*, 2006; *Сџајање хоризонаџија – џеснишџиво и инџерџреџација џеснишџива у филозофској херменеуџици*, 2010; *Разумевање и збивање – основни чиниоци херменеуџичкоџ искуства*, 2011.

ИГОР РАЈЊАК, рођен 1987. у Новом Саду. Бави се компаративном књижевношћу, пише есеје, огледе и књижевне приказе, ради интервјуе и преводи с руског и енглеског језика, објављује у периодици.

ЈЕЛЕНА ТОДОРОВИЋ, рођена 1975. у Београду. Историчар уметности, проучава историју културе (културу спектакла, уметности и пропаганде, културу Трста XVIII и XIX века итд.). Дипломирала на катедри за историју уметности (1998) на Филозофском факултету у Београду. Магистарске (1999) и докторске (2004) студије завршила на University College London, где је радила пет година прво као асистент после као предавач. Године 2005. прелази на Факултет ликовних уметности у Београду где предаје историју и теорију уметности новог века. Објављене студије: *An Orthodox Festival Book in the Habsburg Empire – Zaharija Orfelin's Festive Greeting to Mojsije Putnik in 1757*, 2006; *Енџишџеџи у сенци – маџирање моћи и државни сџекакл у Карловачкој Миџројолији*, 2010; *О ођледалима, ружама и нишџавилу*, 2012.

ЕМСУРА ХАМЗИЋ, рођена 1958. у месту Свети Николе, Македонија. Пише поезију, прозу и поезију и прозу за децу. Књиге песама: *Узљевље*, 1988; *Тајна враџа*, 1999; *Боја ситраха*, 2002; *Семирамидин врт*, 2008; *Златна грана*, 2012; *Сириус*, 2013. Књига прича и песама за децу: *Кућа за дуџу*, 1995. Књиге приповедака: *Јерихонска ружа*, 1989; *Вечери на Нилу*, 2005; *Смаргдни град*, 2011. Роман: *Јабана*, 2007.

МИЋО ЦВИЈЕТИЋ, рођен 1946. у Кушлату код Фоче, БиХ. Филолог, пише поезију, есеје, књижевну критику, студије и путописну прозу, преводи с немачког и лужичкосрпског. Књиге песама: *Заумице*, 1976; *Зайиси*, 1999; *Чворови и узлови*, 2006; *Божје семе / Господово семе* (двојезично, српски и македонски), 2007; *Глас празнине / Die Stimme der Leere* (двојезично, српски и немачки), 2012; *Узалудни послови*, 2012. Књиге есеја, критика, студија и путописа: *Лужички Срби и Југословени – узајамне литерарне везе 1840–1918*, 1995; *Код Лужичких Срба*, 1997; *Кришике и коменџари*, 2004; *Раздаљине и близине*, 2006; *Кроз времена и књиџе*, 2007; *У лејој домовини Лужичких Срба*, 2009; *Ослонци и укршћаји*, 2010; *Блиске даљине – Москва и Кијев*, 2013.

Приредио

Бранислав КАРАНОВИЋ